

25 LECIE
FUNDACJI WSPIERANIA ROZWOJU
RADIOKOMUNIKACJI
I TECHNIK MULTIMEDIALNYCH

Fundacja Wspierania
Rozwoju Radiokomunikacji
i Technik Multimedialnych

REFLEKSJE⁴

25 lat
FUNDACJI
WSPIERANIA ROZWOJU
RADIOKOMUNIKACJI
I TECHNIK MULTIMEDIALNYCH
REFLEKSJE⁴

AUTORZY WYPOWIEDZI

ANDRZEJ DULKA – WPROWADZENIE	2
KRZYSZTOF ZAREMBA	4
ROBERT CZARNECKI	6
RYSZARD HORDYŃSKI.....	8
STEFAN KAMIŃSKI.....	10
BOŻENA KOSTEK.....	12
KRZYSZTOF KOZŁOWSKI	14
PAWEŁ KRYSZKIEWICZ	16
ANNA ŁUKOWA	18
MICHAŁ MALINOWSKI	20
JACEK OKO.....	22
ILONA PIEKARZ	26
AGNIESZKA PAULA PIETRZAK.....	28
WOJCIECH PYTEL.....	30
SŁAWOMIR SADOWSKI	32
PIOTR SAMCZYŃSKI	34
AGNIESZKA SŁOSARSKA.....	36
KAJETANA SNOPEK.....	38
MARCIN STOLARSKI	40
ANNA STREŻYŃSKA.....	42
RAFAŁ SZUMNY	44
PIOTR TATJEWSKI.....	46

Andrzej Dulka

Prezes Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji
Prezes Rady Fundacji 2007/2008, 2016/2017
Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Fundacji

WPROWADZENIE

Szanowni Państwo!

Chcemy budować kraj nowoczesny, rozwijający się, zasobny, demokratyczny, dający warunki dla godnego życia, szczęścia i rozwoju.

Jednym z fundamentów takiej przyszłości jest nauka, społeczeństwo oparte na wiedzy, otwarte na nowoczesne i etyczne technologie. Naszym przywilejem, ale i obowiązkiem jest wsparcie młodego pokolenia w zdobyciu niezbędnych umiejętności, kompetencji i postawy dla ich zbudowania. Realizacja tej wizji jest współdzielona przez system edukacji, szkolnictwa wyższego, nauki i biznesu.

Dostrzegając konieczność budowy synergii tych obszarów, 25 lat temu grono wiodących firm powołało do życia Fundację Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Techniki Multimedialnych, działającą przy Politechnice Warszawskiej.

Za pośrednictwem Fundacji darczyńcy przekazali już na potrzeby uczelni sporo nowoczesnego sprzętu, który przyczynił się do unowocześnienia laboratoriów dydaktycznych i badawczych. Z kolei darowizny finansowe umożliwiły uruchomienie programu stypendialnego, który wspiera przede wszystkim uzdolnionych studentów na ich ścieżce naukowej, ale również kadrę naukową w rozwoju i zdobywaniu kolejnych stopni.

Trzeba też pamiętać o organizowanych z inicjatyw Rady Fundacji warsztatach i spotkaniach z udziałem studentów, pracowników firm sektora radiokomunikacji i mediów. Są one doskonałą okazją do kontaktu przyszłych inżynierów i naukowców z praktyczną wiedzą, sprzętem i realnym biznesem.

Cel jest oczywisty: wnieść jak największą wartość i przyspieszenie w rozwój młodej kadry naukowej.

Do Fundacji część firm należy od dnia jej powstania, inne przyłączyły się później, a niektóre zupełnie niedawno. Na ich wsparciu finansowym opiera się wymierna część działalności Fundacji. Pamiętajmy jednak, że Fundacja to przede wszystkim ludzie współdzielący jej misję, czuli na potrzebę poprawy współpracy uczelni i przedsiębiorców. My wszyscy rozumiemy, że zrównoważony rozwój jest możliwy tylko dzięki oparciu o najnowsze zdobycze nauki a nowoczesna gospodarka wymaga etyki i poszanowaniu dla środowiska. Chcemy stworzyć jak najlepsze warunki dla zwiększenia konkurencyjności absolwentów polskich uczelni, wzrostu potencjału gospodarki a w rezultacie dobrostanu społeczeństwa.

Wierzmy, że nasze skromne działania przyczyniają się do realizacji tej misji.

Szanowni Państwo, powołana z inicjatywy prof. Józefa Modelskiego Fundacja obchodzi właśnie swój piękny jubileusz 25-lecia działalności. Z tej okazji powstało niniejsze wydawnictwo Refleksje 4.

W gronie autorów, którzy zechcieli podzielić się swoimi refleksjami i uwagami znaleźli się przedstawiciele sponsorów Fundacji, jej stypendyści, laureaci konkursów i życzliwi obserwatorzy. Oprócz słów okolicznościowej kurtuazji znajdziemy tu wiele cennych przemyśleń, stanowiących dla nas inspirację do wytyczania kierunków dalszych działań.

Zapraszam więc do lektury!

Prof. Krzysztof Zaremba
Rektor Politechniki Warszawskiej

Lista firm tworzących Fundację wygląda zacie i imponująco. Długa lista stypendystów i ich osiągnięć, wspieranych stypendiami przez Fundację, robi jeszcze większe wrażenie.

Fundację Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych, założoną już ćwierć wieku temu przez prof. Józefa Modelskiego, obserwuję od samego jej początku – z różnych pozycji: pracownika Instytutu Radioelektroniki (obecnie Radioelektroniki i Technik Multimedialnych) na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych Politechniki Warszawskiej, gdzie Fundacja powstała, później dziekana tego wydziału, wreszcie rektora Uczelni. Obserwuję z niesłabnącym podziwem i satysfakcją.

Utrzymującym się od lat problemem polskiej nauki i szkolnictwa wyższego jest niedofinansowanie tego sektora, co stawia nasz kraj w sytuacji niezwykle trudnej w konfrontacji z krajami o gospodarce opartej na wiedzy, nowoczesnej, zdolnej do kreowania impulsów rozwojowych. Efektem tych dotkliwych niedoborów finansowych jest między innymi niski poziom uposażeń pracowników uczelni, stypendiów doktoranckich i studenckich. W konsekwencji wielu zdolnych młodych ludzi, mimo fascynacji pracą badawczą, odchodzi z uczelni. Inni szukają dodatkowego zatrudnienia i choć jako absolwenci znakomitej uczelni technicznej znajdują je bez trudu, nie pozostaje to bez wpływu na ich efektywność naukową, a często, co gorsze, na kondycję psychiczną.

Nie ulega wątpliwości, że w tej permanentnie trudnej sytuacji uczelnie muszą poszukiwać wsparcia we współpracy z biznesem, co w przypadku uczelni technicznych wydaje się naturalne i łatwe. Tak znakomita uczelnia, jaką jest Politechnika Warszawska, prowadzi wiele różnych form współpracy z otoczeniem gospodarczym, jednak ciągle nie na poziomie odpowiadającym poziomowi kompetencji i możliwości uczelnianych zespołów badawczych. Wynika to z faktu, że wiele firm nie poszukuje de facto partnerów do prac rozwojowych, tylko najlepszych absolwentów, jako kandydatów do zatrudnienia. Nie jest też łatwo znaleźć w biznesie donatorów, skłonnych do wsparcia finansowego najlepszych badaczy czy studentów. Historia Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych dowodzi jednak, że nawet jeśli nie jest to łatwe, to jednak jest możliwe. Potrzebny jest jednak

zdeteminowany, uparty, rozpoznawalny i szanowany w świecie nauki i biznesu lider. Taką charyzmatyczną postacią jest niewątpliwie prof. Józef Modelski, którego ukochanym dzieckiem jest Fundacja. Ceniąc bardzo wysoko wszelkie jego osiągnięcia, największym podziwem darzę go za niezwykle entuzjizm i konsekwencję, z jaką budował instytucję służącą najzdolniejszym studentom, doktorantom i pracownikom.

Lista firm tworzących Fundację wygląda zacie i imponująco. Długa lista stypendystów i ich osiągnięć, wspieranych stypendiami przez Fundację, robi jeszcze większe wrażenie. Nie do przecenienia jest też wkład Fundacji w rozwój bazy laboratoryjnej Wydziału, a także w organizację konferencji naukowych i seminariów.

Jako rektor Politechnik Warszawskiej pragnę złożyć Zarządowi, Radzie Fundacji i wszystkim osobom z nią związanym wyrazy wdzięczności za ćwierćwiecze wspierania rozwoju młodszych i starszych badaczy – Fundacja realizuje to, co w nauce najważniejsze – inwestuje w ludzi. Pragnę także pogratulować osiągnięć, wytrwałości i skuteczności działania.

Szczególne gratulacje i podziękowania składam profesorowi Józefowi Modelskiemu – twórcy i spirytus movens Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych. Dziękujemy, Panie Profesorze. Dziękuję w imieniu władz Uczelni, ale przede wszystkim – w imieniu beneficjentów działalności Fundacji – bezpośrednich i pośrednich.

Robert Czarnecki

Wieloletni Wiceprezes Zarządu Ericsson Sp. z o.o.

Zrealizował szereg międzynarodowych projektów telekomunikacyjnych kluczowych dla rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Członek założyciel Fundacji.

Wspólnota celu, jaki nam przyświecał – wszystkim członkom założycielom Fundacji – stała się przyczynkiem do wspólnego działania na jej rzecz

Jubileusz 25-lecia to wyjątkowy moment w życiu każdej organizacji. W życiu Fundacji naukowej tym bardziej. Realizacja jej celów w tak dynamicznym świecie postępującego rozwoju i zmian nas otaczających była i z pewnością jest wyzwaniem, którego miarą jest nieustające wsparcie jej założycieli i członków do jej rozwoju, propagowania myśli naukowej, wspierania stypendystów i tworzenia wspólnoty, która widzi głęboki sens takiej działalności.

25 lat temu świat i Polska były inne. Otworzyły się przed nami ogromne szanse rozwoju. Mierzyliśmy się z życiowym wyzwaniem, by tej szansy nie zaprzepaścić, żeby mądrze ją wykorzystać. Zarówno środowiska naukowe jak i firmy, które dostrzegły ten szczególny moment historii podały sobie rękę. Transfer myśli technologicznej nie mógł się udać bez dobrze przygotowanych młodych ludzi, którzy mieli podjąć to wyzwanie, by pójść dalej, stać się prawdziwą siłą naszego kraju, być otwartym na innowacje, tworzyć bez barier, poczuć że wszystko jest możliwe. To się udało.

Jubileusz jest momentem refleksji i wspomnień. Ci, którzy przychodzą po nas chcą widzieć coraz lepszą przyszłość. I słusznie. My też ją widzimy, ale jesteśmy bogatsi o wspomnienia dni, kiedy to się zaczęło. A zaczęło się od jednego telefonu, jednego spotkania, nakreślenia wizji jak wiele możemy osiągnąć łącząc nasze siły ze środowiskiem akademickim. Pan profesor Józef Modelski miał tę wizję. My w firmie Ericsson też. Głęboko wierzyliśmy, że warto wykorzystać ten moment do rozpoczęcia czegoś nowego, co tak dobrze sprawdziło się w praktyce w innych krajach, gdzie nasza firma obecna była od lat. Realia korporacyjne zmusiły nas do działania na rzecz tego projektu w taki sposób, aby stał on się częścią naszego korporacyjnego ładu tu w Polsce, gdzie historia Ericssona nieodłącznie łączy się z całą historią polskiej telekomunikacji. Trudno w to dziś uwierzyć, ale kiedy Fundacja stała się faktem poczuliśmy, że Ericsson na dobre tu wrócił, po tylu latach nieobecności.

Ale nie byliśmy sami. Wspólnota celu, jaki nam przyświecał – wszystkim członkom założycielom Fundacji – stała się przyczynkiem do wspólnego działania na jej rzecz.

To gremium firm i organizacji, które ją tworzyły było motorem rozwojowym rynku telekomunikacji i mediów. Cykliczne spotkania Rady Fundacji stały się nieocenioną platformą spotkań, wymiany myśli i poglądów, tak aby dobry cel, który nam wszystkim przyświecał przekuć w praktyczne działania, które miały pomóc w tworzeniu nowoczesnego państwa i społeczeństwa, swobodnie korzystającego z najdoskonalszych osiągnięć technologicznych.

Fundacja Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Techniki Multimedialnych trafnie nakreśliła kierunek swoich działań. Ogromna ilość ufundowanych stypendiów dla studentów i doktorantów, liczne nagrody dla autorów wyróżniających się prac naukowych, pomoc w wyposażeniu laboratoriów dydaktycznych w nowoczesny sprzęt, patronat nad działalnością studenckich kół naukowych czy powołanie Forum Wiedza – Praca – Biznes do wymiany poglądów i doświadczeń służących osiągnięciu sukcesu zawodowego w dynamicznie zmieniającym się cyfrowym społeczeństwie. Ta wieloletnia inwestycja we wzmacnianie potencjału twórczego stypendystów Fundacji przynosi dobre efekty. Wielu z nich zasililo szeregi zarówno przedsiębiorstw, jak i placówek naukowych a także prestiżowych międzynarodowych organizacji.

Na szczególne uznanie zasługuje osoba twórcy Fundacji – profesora Józefa Modelskiego i jego zespołu. Postęp dokonuje się za sprawą takich właśnie ludzi, z wizją i determinacją w realizacji przemyślanych projektów.

Dziękujemy!

Ryszard Hordyński

Dyrektor ds. Strategii i Komunikacji, Huawei Polska.

Członek Rady Pracodawców RP. Wiceprezes Rady Fundacji 2023/2024.

**Patrząc w przyszłość,
jestem przekonany, że nasza
dalsza współpraca z Fundacją
i innymi partnerami edukacyjnymi
oraz technologicznymi
ukształtuje środowisko,
w którym technologia
będzie służyć
społeczeństwu**

W dobie niezwykle dynamicznego rozwoju nowych technologii obchody 25-lecia Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych nabierają jeszcze większego znaczenia. To również dla mnie, jako dumnego absolwenta Politechniki Warszawskiej wyjątkowy jubileusz.

Obecna w dzisiejszym świecie sztuczna inteligencja otwiera przed nami niewyobrażalne możliwości – od przekształcania sektorów gospodarki po rewolucjonizowanie sposobu, w jaki żyjemy, pracujemy i komunikujemy się. To też dla naszej firmy wyjątkowy rok, gdyż jako Huawei Polska świętujemy 20-lecie naszej obecności na polskim rynku. Niezmiernie cieszę się, że trwająca już przeszło dekadę współpraca z Fundacją pozwala Huawei aktywnie uczestniczyć w kształtowaniu technologicznej przyszłości Polski.

Nasze wspólne działania, które z radością staram się wspierać, są dowodem na to, że połączenie sił przedstawicieli nauki i biznesu może przynieść realne korzyści dla rozwoju edukacji technicznej i innowacyjności w naszym kraju. Dziś, w obliczu dynamicznie rozwijających się technologii musimy pamiętać, że sztuczna inteligencja, będąca motorem napędowym czwartej rewolucji przemysłowej, wymaga od nas nie tylko zrozumienia jej potencjału, ale także odpowiedzialnego podejścia do kwestii etycznych i społecznych związanych z jej rozwojem.

Dlatego też poza działalnością biznesową, Huawei jako firma odpowiedzialna społecznie wspiera obecność kobiet w sektorze technologicznym. Dlaczego jest to tak ważne? Ponieważ różnorodność przynosi innowacyjność. Sam mam trzy córki i kiedy myślę o przyszłości, to widzę ją jako przestrzeń, w której każdy – bez względu na płeć czy pochodzenie – ma głos, a pomysły i rozwiązania są tak różnorodne, jak ludzie, którzy je tworzą. Promowanie

różnorodności i równości szans w dostępie do edukacji i możliwości rozwoju w obszarze nowych technologii jest kluczem do tworzenia bardziej innowacyjnych i zrównoważonych rozwiązań technologicznych.

Jak trafnie zauważył Nelson Mandela, „Edukacja jest najpotężniejszą bronią, jakiej można użyć do zmiany świata”. Wierzę, że to właśnie w edukacji tkwi wielka siła, która prowadzi do lepszej, bardziej zrównoważonej przyszłości. Nasze inicjatywy mogą przyczynić się do budowania świata, w którym każdy, niezależnie od płci, będzie miał możliwość wykorzystania swojego potencjału. To dla mnie szczególnie ważne, aby przełamywać bariery w branży technologicznej i tworzyć nowe szanse na rozwój.

Patrząc w przyszłość, jestem przekonany, że nasza dalsza współpraca z Fundacją i innymi partnerami edukacyjnymi oraz technologicznymi ukształtuje środowisko, w którym technologia będzie służyć społeczeństwu, przyczyniając się do zrównoważonego rozwoju i oferując nowe możliwości wszystkim, którzy są świadkami tej rewolucyjnej zmiany.

Chciałbym serdecznie pogratulować Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych z okazji jej 25-lecia. Ciężka praca i determinacja jej członków oraz ich wkład w rozwój technologiczny naszego kraju są inspiracją dla nas wszystkich. Oby kolejne lata przyniosły jeszcze więcej innowacji, współpracy i sukcesów na drodze do lepszego jutra.

Bez specjalistów z obszaru technik radiokomunikacyjnych, telewizyjnych, radiofonicznych, radiolokacyjnych czy elektroakustycznych nie będzie możliwy rozwój nowoczesnej i innowacyjnej gospodarki

Stefan Kamiński

Prezes Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji

Od momentu powstania Fundacji – a było to już 25 lat temu – obserwuję, jak wspiera ona młode talenty w dziedzinie radiokomunikacji i technik multimedialnych. Dzięki osobom i firmom, które angażują się i wspierają bezpośrednio działalność Fundacji, Politechnika Warszawska stała się jednym z wiodących ośrodków badawczych w tej dziedzinie, a liczne stypendia i granty umożliwiły wielu studentom i naukowcom realizację ambitnych projektów badawczych.

Z perspektywy Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji współpraca z Fundacją to nie tylko radiokomunikacja i techniki multimedialne, które zawsze były obszarem naszych wspólnych działań. Od kilku lat wchodzimy wspólnie w nowe sektory gospodarki. Bezpośrednią przyczyną takich działań jest cyfryzacja, która jest horyzontalna i obejmuje coraz więcej działów gospodarki. Dziś nie ma już obszaru gospodarczego, który chcąc być nowoczesnym i innowacyjnym, nie korzysta z narzędzi cyfrowych. Powoduje to, że coraz więcej absolwentów może pracować w różnych sektorach gospodarki od coraz bardziej „cyfrowej” energetyki po zmieniające się rolnictwo, czego przykładem może być nasza wspólna inicjatywa związana z programem sektorowym IUSER (Inteligentne Urządzeni i Systemy Energetyki Rozsianej). Oczywiście nasze wspólne działania były też w „tradycyjnym” obszarze działania Fundacji jakim była cyfryzacja telewizji naziemnej w Polsce.

Działania Fundacji, której celem jest wspomaganie rozwoju myśli naukowej w dziedzinie radiokomunikacji i technik multimedialnych to nie tylko sieci 5G, radio i telewizja cyfrowa, komunikacja satelitarna i systemy bezpieczeństwa, ale także beacons i IoT, technologie RFID, sieci mesh, drony czy systemy inteligentnych miast. Bez specjalistów z obszaru technik radiokomunikacyjnych, telewizyjnych, radiofonicznych, radiolokacyjnych czy elektroakustycznych nie będzie możliwy rozwój nowoczesnej i innowacyjnej gospodarki.

Dlatego chciałbym podziękować i życzyć wszystkim zaangażowanym osobom, fundatorom i sponsorom, aby przez kolejne lata wspierali działalność Fundacji, aby mogła realizować swoją działalność.

Prof. Bożena Kostek

Politechnika Gdańska, kierownik Laboratorium Akustyki
Fonicznej na Wydziale Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki.
Członek korespondent PAN.

**Dla nauczyciela
akademickiego
największą
nagrodą jest
sukces jego
uczniów**

**25-lecie Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik
Multimedialnych jest doskonałą okazją, aby przypomnieć cele,
które przyświecały jej powołaniu, tzn. finansowanie lub współfinansowanie:**

- stypendiów, staży, nagród i wyjazdów na konferencje naukowe kadry naukowej i szczególnie uzdolnionych studentów,
- działalności informacyjnej i wydawniczej promującej polskie osiągnięcia naukowe w kraju i za granicą,
- prac naukowo-badawczych związanych z rozwojem radioelektroniki oraz wdrażanie polskich osiągnięć naukowych,
- organizowanie szkoleń, seminariów i konferencji.

W szczególności ten pierwszy cel sprawił, że możliwe jest odniesienie się przeze mnie do najbardziej istotnych przejawów działalności Fundacji. Nagrody fundowane za najlepsze prace doktorskie przez Fundację pełnią istotną rolę w motywowaniu młodych naukowców do osiągania w swoich badaniach wyników na poziomie światowym. Nagrody te zapewniają młodym adeptom nauki uznanie w środowisku akademickim, co może otworzyć przed nimi nowe możliwości rozwoju i kariery. Konkursy mogą też inspirować innych doktorantów do dążenia do doskonałości w swojej pracy badawczej ze świadomością, że Komisja konkursowa może docenić ich wysiłek.

Dla nauczyciela akademickiego największą nagrodą jest sukces jego uczniów. Daje to poczucie satysfakcji, na którą składa się świadomość, że młody adept nauki zdobył wiedzę, rozwinął swoje umiejętności i stał się samodzielnym badaczem. Miarą tego sukcesu jest nie tylko obroniona we własnym środowisku rozprawa doktorska, ale także wyróżnienie bądź nagroda w ogólnopolskim Konkursie na najlepszą rozprawę doktorską. Dzięki Fundacji młodzi naukowcy otrzymują niezbędne wsparcie, które nie tylko otwiera nowe horyzonty, ale także daje im narzędzia do podjęcia ambitnych wyzwań.

Warto jednak pamiętać, że proces edukacji i mentoringu doktoranta jest interaktywny. Opiekun i mentor przekazują swoją wiedzę, doświadczenie i wsparcie, co pomaga

doktorantowi rozwijać się w różnych płaszczyznach. Jednak to obie strony tego procesu zyskują nowe perspektywy i umiejętności. Doktoranci często wnoszą świeże pomysły, nowe sposoby myślenia i inspirować opiekunów do własnego rozwoju. Taka wymiana jest fundamentem udanej współpracy i tworzy przestrzeń do rozwoju i motywacji. Można podsumować tę myśl w języku angielskim: *This is a two-way avenue, students learn from the supervisor, and vice versa. Supervision is a dual learning process.*

Warto pamiętać ponadto, że wypromowani i nagradzani doktorzy często stają się liderami w swoich dziedzinach i przyczyniają się do rozwoju obszaru, w którym odnajdują swoją drogę zawodową. W tym kontekście mam też osobistą refleksję, gdyż kilkoro z wypromowanych przeze mnie doktorów uzyskało nagrody i wyróżnienia przyznane przez Fundację. Wiem, że nagrody te były źródłem ogromnej satysfakcji osobistej i skłoniły ich do wyboru dalszej ścieżki zawodowej związanej z rozwojem naukowym.

Jako naukowczyni, która miała okazję wspierać doktorantów nagradzanych przez Fundację, z dumą obserwuję ich dalszy rozwój. Ich sukcesy są świadectwem tego, że solidne fundamenty położone w trakcie studiów doktoranckich oraz odpowiednio wsparcie mogą otworzyć drzwi do szerokiej możliwości zawodowych. Cieszy mnie zatem, że również przy wsparciu Fundacji mogłam być częścią ich naukowej drogi rozwoju.

Krzysztof Kozłowski

Chief Technology Officer TVN Warner Bros. Discovery.
Prezes Rady Fundacji.

Liczę, że będziemy kontynuować to dzieło i że zbierzemy wokół siebie godnych następców

Przez ponad 20 lat kariery profesjonalnej – od młodego inżyniera biegającego po dachach, przez managera zarządzającego Laboratorium Centrum Badawczo-Rozwojowego, wdrożeniem sieci 5G i światłowodów po funkcję CTO, zarządzającego zespołami IT, streamingiem, multimediami i techniką telewizyjną, byłem pod wrażeniem potencjału i umiejętności ludzi uruchamiających coraz bardziej złożone systemy technologiczne.

Uczestniczenie w tworzeniu wiedzy fundamentalnej, teorii, opracowywanie możliwości realizacji tych pomysłów było dla mnie zawsze wielką fascynacją i wyzwaniem. Równie imponująca była praca zespołów skalujących te rozwiązania i implementacja rozwiązań technologicznych na rynku w skali przemysłowej.

Wielokrotnie dochodziłem do konkluzji, że skuteczność wdrażania rozwiązań technologicznych to przede wszystkim sukces we współpracy długofalowej ludzi, ich zdolności do komunikacji, wzajemnego uczenia się i czerpania z doświadczeń poprzedników. Patrząc na ostatnie 25 lat rozwoju rynku w Polsce, postępu technologicznego, budowy infrastruktury i zaplecza naukowego, zawsze pamiętam o ludziach i ich roli oraz wzajemnym wsparciu.

Będąc studentem obserwowałem starszych kolegów, pracowników naukowych, ale i przedstawicieli firm i administracji. Widziałem, że zainteresowanie, wsparcie, przekazywanie doświadczeń, ale także czynniki takie jak zaplecze laboratoryjne czy stypendia dla osób wyróżniających się i rokujących są istotnym elementem rozwijającym i konsolidującym. Pomoc w wyborze tematów prac magisterskich, doktoratów czy też możliwości praktycznego wykorzystania efektów tych prac jest istotnym elementem motywującym w procesie tworzenia wiedzy.

Ze szczególną uwagą, zaciekawieniem i nawet zaskoczeniem obserwowałem ludzi altruistycznie zaangażowanych i działających na rzecz Fundacji

Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Techniki Multimedialnych, skupionych wokół profesora Józefa Modelskiego. Ludzi podobnie do mnie zafascynowanych jego energią, zaufaniem i wiarą w nas. Wiarą, że wspólnie znajdziemy taką samą moc, czas i niezłomność w kontynuacji misji tworzenia wspólnoty inżynierów, łączenia świata nauki i biznesu. Wspólnoty, której celem jest systematyczne doskonalenie umiejętności, podnoszenia kwalifikacji, kontynuacji trudnej drogi budowy na dotychczasowych osiągnięciach poprzedników. Dotyczy to zarówno wiedzy inżynierskiej, jak i zdolności wzajemnej motywacji, podnoszenia kwalifikacji managerskich, inżynierskich i dydaktycznych. Nasza Fundacja jest właśnie taką altruistyczną instytucją, zrzeszeniem ludzi, którzy wierzą, że można systematycznie budować nowe pokolenia coraz lepiej przygotowanych inżynierów, naukowców, dydaktyków i managerów.

Fundacja od 25 lat wspiera, nagradza i motywuje nas poprzez konkursy i stypendia, budowę zaplecza laboratoryjnego, udział w konferencjach i regularne spotkania. Chciałbym podkreślić znaczenie wzajemnego wsparcia, jakie sobie oferowaliśmy i którego ja też wielokrotnie doświadczyłem. Przez te wszystkie lata patrzyłem z dumą na pracę Zarządu Fundacji, kolejnych Rad i członków, troskę o kolejne pokolenia inżynierów, rozwój wiedzy i chęć budowy coraz lepszych kadr zarówno dla nauki, biznesu, jak i administracji. Liczę, że będziemy kontynuować to dzieło i że zbierzemy wokół siebie godnych następców.

Paweł Kryszkiewicz

Politechnika Poznańska, profesor w Instytucie Radiokomunikacji na Wydziale Informatyki i Telekomunikacji.

Członek Akademii Młodych Uczonych PAN.

Laureat pierwszej nagrody w konkursie prac doktorskich w roku 2016.

**Nagrody te
pozwalaty mi uzyskać
zarówno gratyfikację
finansową, jak i uznanie
w środowisku
naukowym**

Mój kontakt z działalnością Fundacji rozpoczął się zaraz po studiach magisterskich, kiedy w 2010 roku rozpocząłem studia doktoranckie na Wydziale Elektroniki i Telekomunikacji Politechniki Poznańskiej.

Pracując nad metodami kształtowania widma oraz algorytmami synchronizacji dla systemów wielotonowych, prezentowałem swoje dokonania podczas Krajowej Konferencji Radiokomunikacji, Radiofonii i Telewizji. Zgłaszałem równocześnie swoje prace do konkursu prac młodych autorów, organizowanego i finansowanego przez Fundację.

Dwukrotnie udało mi się zdobyć nagrodę w tych konkursach, co niewątpliwie było bodźcem do dalszej aktywnej pracy naukowej. Nagrody te pozwalały mi uzyskać zarówno gratyfikację finansową, jak i uznanie w środowisku naukowym. Z dzisiejszej perspektywy, jako promotor prac, tym bardziej dostrzegam duży potencjał w tym wyróżnieniu, które pozwala docenić aktywnych młodych badaczy. Sam zachęcam moich podopiecznych do zgłaszania swoich prac w tym konkursie.

Dodatkowo, w 2016 roku zgłosiłem moją pracę doktorską, obronioną z wyróżnieniem, do kolejnego konkursu organizowanego przez Fundację, tj. konkursu na najlepszą rozprawę doktorską z dziedziny radiokomunikacji i technik

multimedialnych. Uważam, że konkurs ten jest najbardziej prestiżowym wydarzeniem w Polsce w dziedzinie telekomunikacji, skierowanym do młodych pracowników naukowych.

Atutem konkursu, poza rozpoznawalnością nagrody, jest także komisja konkursowa złożona z wybitnych naukowców z głównych ośrodków naukowych w Polsce. Udało mi się zdobyć pierwszą nagrodę, co utwierdziło mnie w przekonaniu o słuszności poświęconego czasu i wysiłku na przeprowadzenie badań naukowych oraz napisanie samej rozprawy. Nagroda ta była dla mnie motorem do podjęcia dalszego wysiłku na polu nauki i przykładania dużego znaczenia do jakości prowadzonych badań.

Wydaje mi się, że działalność Fundacji jest szeroko ceniona w polskim środowisku naukowym, stawiając jakość badań i wysiłek naukowców na pierwszym miejscu. Mam nadzieję, że te 25 lat działalności to dopiero pierwszy etap, a kolejne pokolenia badaczy będą mogły cieszyć się jej wsparciem w ramach realizowanych inicjatyw.

”

Największym dowodem, że warto było poświęcić się tej dziedzinie, było dla mnie otrzymanie pierwszej nagrody w konkursie na najlepszą pracę doktorską z dziedziny radiokomunikacji i technik multimedialnych, organizowanym przez Fundację

Anna Łukowa

System Architect – Technical Leader, Nokia.

Doktorat obroniony na Politechnice Poznańskiej.

Laureatka pierwszej nagrody w konkursie prac doktorskich w roku 2021.

Z okazji 25. rocznicy powstania Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych chciałabym podzielić się kilkoma refleksjami, które wiążą się z moją własną ścieżką zawodową i naukową. Moją fascynację telekomunikacją odkryłam podczas studiów na Politechnice Poznańskiej, gdzie radiokomunikacja stała się dla mnie szczególnym przedmiotem zainteresowania. Już wtedy zauważyłam, jak wielką rolę odgrywa łączność w nowoczesnym świecie.

Telekomunikacja to kręgosłup globalnej gospodarki, a jej rola w budowaniu społeczności i wzmacnianiu więzi między ludźmi na całym świecie stale rośnie. Ten fakt miał ogromne znaczenie dla mojego rozwoju zawodowego i osobistego, co zapoczątkowało drogę, która ostatecznie zaprowadziła mnie do pracy badawczej i doktoratu.

Decyzja o podjęciu pracy nad doktoratem była inspirowana przez mojego promotora prof. dr. hab. inż. Krzysztofa Wesołowskiego, który nie tylko wspierał mnie na każdym etapie mojego doktoratu, ale również otworzył przede mną drzwi do świata praktycznych zastosowań mojej wiedzy. Możliwość realizacji doktoratu we współpracy z firmą Nokia była jednym z kluczowych momentów w mojej karierze. To właśnie dzięki tej współpracy mogłam doświadczyć, jak ściśle związana jest teoria z praktyką i jak innowacyjne rozwiązania w telekomunikacji mogą zmieniać świat wokół nas. Praca nad doktoratem, choć fascynująca, była także pełna wyzwań, zwłaszcza w kontekście łączenia wymagającej pracy badawczej z zaangażowaniem w pracę zawodową. Jednak to właśnie ten okres umocnił we mnie dążenie do celu i nauczył wytrwałości – cech, które teraz uważam za fundamenty mojego sukcesu zawodowego i osobistego.

Największym dowodem, że warto było poświęcić się tej dziedzinie, było dla mnie otrzymanie pierwszej nagrody w konkursie na najlepszą pracę doktorską z dziedziny radiokomunikacji i technik multimedialnych, organizowanym

przez Fundację Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych. To wyróżnienie było nie tylko ogromnym zaszczytem, ale również potwierdzeniem, że moje starania przyniosły realne rezultaty. Nagroda ta wzmocniła moją pewność siebie, a jednocześnie utwierdziła mnie w przekonaniu, że mój dalszy rozwój w tej dziedzinie jest słuszny i potrzebny.

Patrząc na dynamiczny rozwój branży telekomunikacyjnej, jestem dumna, że mogę być częścią tego procesu. Telekomunikacja jest fundamentem współczesnego społeczeństwa, a rola łączności, zwłaszcza w erze cyfrowej, jest niezastąpiona. Przez ostatnie lata obserwujemy, jak innowacje w tej dziedzinie kształtują naszą rzeczywistość – od wzrostu znaczenia sieci 5G po integrację technologii z każdym aspektem naszego życia codziennego. Współczesny świat jest nierozzerwalnie związany z technologią, a telekomunikacja stoi w centrum tych przemian.

Jestem niezmiernie wdzięczna Fundacji za to, że wspiera takie inicjatywy i motywuje kolejne pokolenia do angażowania się w rozwój technologii. Dzięki temu telekomunikacja może się rozwijać, a ja jestem dumna, że mogę kontynuować swoją pracę w tej dziedzinie, mając świadomość, jak istotny wpływ ma ona na naszą przyszłość.

”

Prof. Michał Malinowski

Politechnika Warszawska, dziekan Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych w latach 2020-2024.
Członek korespondent PAN.

Aktywność Fundacji skutecznie wspiera działania innowacyjne, zwiększa możliwość prowadzenia badań naukowych, ale przede wszystkim wspiera zdolnych studentów i młodych pracowników

Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych rozpoczęła swoją działalność w styczniu 2000 roku i obchodzi 25-lecie istnienia! 25-lecie to okazja do świętowania, ale także do refleksji nad przyszłością i dalszymi planami.

Pełniąc przez ostatnie cztery lata funkcję dziekana Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych Politechniki Warszawskiej, mogłem w pełni zdać sobie sprawę z istotnej roli Fundacji w kształtowaniu przyszłości Wydziału.

Misją Fundacji jest wspieranie rozwoju kadry naukowej i uzdolnionych studentów oraz unowocześnianie wyposażenia laboratoriów dydaktycznych i naukowych w Politechnice Warszawskiej. Te sformułowania są w pełni zgodne z zapisami zasadniczych dokumentów kierunkowych Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych, takich jak „Plan wykonawczy Strategii rozwoju Politechniki Warszawskiej do roku 2030 na WEiTI”, które wskazują, iż „Celem Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych jest kształcenie najzdolniejszej młodzieży i prowadzenie zaawansowanych badań naukowych w taki sposób, aby absolwenci mogli zasilić elity inżynierskie i menedżerskie w kraju i w Unii Europejskiej, a pracownicy Wydziału i studenci – uczestniczyć w innowacyjnych projektach badawczo-rozwojowych”.

Wydział EiTI stawia sobie jako szczególne cele rozwój kadry akademickiej oraz kształcenie kreatywnych absolwentów, nie tylko zdolnych do twórczego kształtowania gospodarki, w tym przemysłu, ale także do uczestniczenia w kulturowym rozwoju człowieka i społeczeństwa opartym na fundamentalnych zasadach moralnych. Aktywność Fundacji skutecznie wspiera działania innowacyjne, zwiększa możliwość prowadzenia badań naukowych, ale przede wszystkim wspiera zdolnych studentów i młodych pracowników, to jest osoby, które będą kreować nową,

technologicznie jeszcze bardziej rozwiniętą rzeczywistość i na których spoczywa kluczowa rola w przygotowaniu społeczeństwa do wyzwań przyszłości.

Nanotechnologia, rozwiązania cyfrowe, sztuczna inteligencja, cyberbezpieczeństwo, internet rzeczy to dziedziny napędzające innowację w zawrotnym tempie, bez których nie możemy już wyobrazić sobie efektywnego działania w nauce, przemyśle, gospodarce, ekonomii czy ochronie zdrowia. Na tym tle trudno nie docenić znaczenia Fundacji w przygotowaniu kadr dla przyszłości, wyposażonych w zestaw wiedzy, postaw i umiejętności pozwalających odnaleźć się na rynku pracy, ułatwiających budowanie przewagi konkurencyjnej kandydatów i przedsiębiorstw oraz pozwalających z sukcesem uczestniczyć w życiu zawodowym.

W tej fantastycznej – technologicznej wizji przyszłości kryją się jednak pułapki. Zmiany technologiczne przebiegają dziś w tak szybkim tempie, że nie jesteśmy jeszcze chyba na nie do końca gotowi. W tym kontekście dobrą puentą będą słowa Stanisława Lema z powieści Solaris: „Człowiek wyruszył na spotkanie innych światów, innych cywilizacji, nie poznawszy do końca własnych zakamarków”.

Chciałbym podziękować Zarządowi i Radzie Fundacji za 25 lat aktywności na rzecz wspierania środowiska Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych PW oraz życzyć kolejnych lat wypełnionych ambitnymi inicjatywami i projektami.

Tym bardziej należy docenić wsparcie, jakie Fundacja oferuje młodym, ambitnym i pełnym pasji naukowcom

Jacek Oko

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Dwadzieścia pięć lat istnienia Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Techniki Multimedialnych to jubileusz, który mierzyć należy nie tylko latami, ale przede wszystkim godnymi najwyższej pochwały efektami w dziedzinie wspomaganie rozwoju tak myśli naukowej, jak i naukowego rozwoju studentów i wdrażania nowej wiedzy do dydaktyki oraz unowocześniania bazy naukowo-dydaktycznej w Politechnice Warszawskiej.

Minione ćwierćwiecze było czasem szczególnie intensywnego rozwoju nowoczesnych technologii, wdrażania rozwiązań cyfrowych na niespotykaną wcześniej skalę. Ćwierć wieku to też czas, w którym umownie dokonuje się pokoleniowa zmiana – widzimy to dziś lepiej niż kiedykolwiek, gdy na rynek pracy wkraczają właśnie osoby urodzone już w XXI wieku, wychowane od dziecka na nowoczesnych technologiach, posługujący się nimi intuicyjnie. Według ekspertów Światowego Forum Ekonomicznego już w 2025 r. nawet 85 mln miejsc pracy na całym świecie może zostać zastąpionych przez maszyny i procesy automatyzacji, kolejne dziesięciolecia mają przynieść coraz większy wpływ sztucznej inteligencji na nasze życie i pracę zawodową, a nawet 65% dzieci z kolejnego pokolenia, które uczęszcza dziś do szkół, pracować będzie w zawodach, które jeszcze nie istnieją. To wszystko pokazuje, przed jakimi wyzwaniami staje nauka i edukacja. Wymagają one elastycznego podejścia

do kształcenia specjalistycznych kadr, w tym dbania o adekwatne zaplecze dydaktyczne. Dynamika zmian na rynku wymusza także synergię działań sektora naukowego, administracji i biznesu. Tym bardziej należy docenić wsparcie, jakie Fundacja oferuje młodym, ambitnym i pełnym pasji naukowcom oraz całemu środowisku Politechniki Warszawskiej.

Urząd Komunikacji Elektronicznej od lat wspiera uczelnie techniczne w kraju, doceniając ich wkład oraz zaangażowanie w rozwój nauki, co w przypadku nauk ścisłych wprost przekłada się na zwiększanie potencjału ekonomicznego kraju. Jak Prezes UKE, ale też jako wykładowca akademicki, pragnę złożyć na Państwa ręce wyrazy uznania za nieślabnący entuzjazm w promowaniu polskiej nauki. Życzę wielu dalszych sukcesów!

Warszawa, 29.08.2024
autor: YANN TOMA

Ilona Piekarcz

Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie,
profesor w Instytucie Elektroniki na Wydziale
Informatyki, Elektroniki i Telekomunikacji.

Laureatka pierwszej nagrody w konkursie prac doktorskich w roku 2019.

Wróciłam do pracy naukowej na uczelni. Bardzo duży wpływ przy podejmowaniu tej decyzji miała tutaj Fundacja

Z mojej perspektywy inicjatywy prowadzone przez Fundację Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych dają możliwość rozwoju młodych osób, często na początku ich kariery naukowej, kiedy ta pomoc, a w szczególności wsparcie finansowe są bardzo istotne.

Taka sytuacja miała miejsce w moim przypadku w 2019 roku, kiedy otrzymałam od Fundacji nagrodę I stopnia za pracę doktorską pt. „Analiza i projektowanie układów mikrofalowych o pobudzeniu różnicowym z wykorzystaniem sekcji linii sprzężonych”.

W czerwcu 2018 r. obroniłam pracę doktorską i stanęłam przed trudną decyzją wyboru dalszego kierunku rozwoju. W pierwszej kolejności wybór padł na pracę w przemyśle ze względów finansowych – firmy z dziedziny szeroko rozumianego IT oferują znacznie wyższe stawki niż uczelnie techniczne. Pomimo tego, po przepracowanym roku oraz zdobytym doświadczeniu w firmie z branży automotive wróciłam do pracy naukowej na uczelni. Bardzo duży wpływ przy podejmowaniu tej decyzji miała tutaj Fundacja Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych. Uznanie wyników badań, które zostały opisane w mojej pracy doktorskiej i uzyskanie przeze mnie nagrody I stopnia w konkursie na najlepszą pracę doktorską

z dziedziny radiokomunikacji i technik multimedialnych uzmysłowiły mi, że prowadzone przeze mnie badania są istotne i mają uznanie w środowisku.

Dzięki decyzji, którą podjęłam w 2019 roku uzyskałam grant naukowy (Bekker Nawa) na możliwość prowadzenia swoich badań za granicą, przy współpracy z najlepszymi naukowcami z dziedziny z Uniwersytetu w Pawii, Włochy. W 2023 roku uzyskałam stopień doktora habilitowanego nauk technicznych. Obecnie kontynuuję badania naukowe nad sensorami mikrofalowymi umożliwiającymi charakteryzację różnego rodzaju materiałów, w tym detekcji szkodliwych związków w produktach spożywczych oraz detekcję bakterii. Mam wielką nadzieję, że w przyszłości rozwiązania, które opracowuję będą mogły być stosowane przez zwykłych konsumentów. W tym miejscu bardzo dziękuję Fundacji, gdyż gdyby nie ona, być może moja kariera zawodowa przebiegałaby w zupełnie innym kierunku.

Agnieszka Paula Pietrzak

Politechnika Warszawska, adiunkt na Wydziale Elektroniki i Techniki Informacyjnych. Opiekun Koła Naukowego Elektroakustyki. Otrzymała stypendium doktoranckie 2019/2020.

Działalność Fundacji jest przykładem przemyślanego i efektywnego podejścia do wspierania nauki

Fundacja Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych, od lat działająca na Wydziale Elektroniki i Techniki Informacyjnych PW, stanowi ważny element w kształceniu nowego pokolenia naukowców. Wspierając młode talenty, przyczynia się do postępu w reprezentowanych przez nich naukowych dyscyplinach.

Moje doświadczenie związane ze wsparciem, które otrzymałam od Fundacji podczas studiów doktoranckich, a także obserwacja korzyści, jakie płyną z jej działalności dla moich dyplomantów, pozwala mi z pełnym przekonaniem podkreślić jej znaczącą rolę w rozwoju działalności naukowej jej beneficjentów.

Stypendium przyznane mi przez Fundację podczas studiów doktoranckich umożliwiło nie tylko zaangażowanie się w prowadzone badania, ale również pozwoliło na udział w krajowych i międzynarodowych konferencjach, dzięki czemu mogłam dzielić się wynikami moich prac z szerszym gronem, zdobywając cenne uwagi, które kształtowały moją naukową ścieżkę. Podobne korzyści odnotowują obecnie moi dyplomanci – stypendia i dofinansowania na wyjazdy konferencyjne otwierają

drzwi do krajowej i międzynarodowej współpracy oraz wymiany wiedzy. Dodatkowo, poprzez finansowanie nagród w konkursach dla młodych autorów na ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach, Fundacja motywuje młodych do prezentowania swoich naukowych osiągnięć, co jest niezmiernie ważne dla ich dalszej kariery akademickiej i zawodowej.

Fundacja wspiera nie tylko indywidualnych badaczy, ale wpływa również na rozwój całej społeczności poprzez organizację seminariów czy konferencji. Organizuje też spotkania studentów i ich potencjalnymi pracodawcami. Działalność Fundacji jest przykładem przemyślanego i efektywnego podejścia do wspierania nauki, które przekłada się na realne korzyści dla studentów, uczelni, a także całej społeczności akademickiej.

Wojciech Pytel

Członek Rady Nadzorczej Polkomtel Sp. z o.o.
Członek założyciel Fundacji.

**Błyskawicznie
podjąłem decyzję,
że będziemy
wśród założycieli
Fundacji**

Prof. Józef Modelski przyszedł do mnie z pomysłem założenia Fundacji w 1999 roku. Zarządzałem wtedy Nokią w Polsce (praktycznie od początku jej istnienia w naszym kraju). Nokia wciąż była w fazie wzrostu w Polsce i potrzebowaliśmy coraz więcej ludzi.

Po chwili refleksji pomyślałem, że to prezent z nieba. Brakowało na rynku inżynierów telekomunikacji, zatrudnialiśmy więc ludzi po każdym technicznym studiach, szkoliliśmy ich..., a po chwili odchodzili pracować do konkurencji lub operatora sieci. Więc my również składaliśmy oferty pracownikom firm konkurencyjnych... Słowem – rynek pracownika z dużą dynamiką wzrostu kosztów.

Wizyta Józka to było wybawienie. Błyskawicznie podjąłem decyzję, że będziemy wśród założycieli Fundacji, którą wtedy postrzegałem przede wszystkim jako pomoc w rozwiązaniu tego palącego problemu. Po kilku latach sytuacja na rynku pracy się ustabilizowała i zaczęliśmy widzieć w Fundacji znaczącego promotora nauki poprzez system stypendiów i nagród oraz wyposażenie aparaturowe laboratoriów studenckich i badawczych.

Pracując dziś po stronie operatorów z Grupy Cyfrowego Polsatu nadal staram się wspierać Fundację, która z sukcesem pełni te dwie funkcje – narzędzia rozwoju wyprzedzającego potrzeby kadrowe gospodarki cyfrowej, a także promowania nauki i zbliżaniu jej osiągnięć do praktycznego zastosowania w firmach.

To wszystko się dzieje dzięki zapałowi i pasji ludzi od lat ją prowadzących, w tym przede wszystkim wspomnianego już prof. Józefa Modelskiego. I za to serdecznie Wam wszystkim dziękuję.

**Fundację tworzą ludzie,
ponieważ poszczególne
firmy są reprezentowane
przez osoby, które
pomimo wielu
obowiązków znajdują
czas na dodatkowe
zajęcia**

Sławomir Sadowski

Principal Consultant w ZTE Corporation,
od 2024 Senior Consultant w Cellnex Poland.

**Fundacja Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik
Multimedialnych obchodzi dziś swoje 25-lecie. Czas leci bardzo szybko
– technologie, które wspierają nasze życie, zmieniają się dynamicznie,
ale Fundacja trwa nadal i nawet sztuczna inteligencja nie jest w stanie
jej zastąpić. Tak niedawno świętowaliśmy 20-lecie, a teraz już 25-lecie
działalności.**

Przez ten cały czas Fundacja aktywnie wspiera studentów, oferując nie tylko stypendia i wsparcie finansowe, ale także umożliwiając dostęp do nowoczesnych urządzeń technologicznych niezbędnych do realizacji laboratoriów oraz organizując spotkania w ramach programu Forum Wiedza – Praca – Biznes z firmami technologicznymi.

Fundacja angażuje się również w organizację spotkań dla przyszłych studentów, organizując „Dzień na Uczelni”, podczas którego uczniowie liceów mogą uczestniczyć w wykładach i zwiedzać laboratoria.

Jako absolwent Wydziału Elektroniki na Politechnice Warszawskiej, który obecnie nosi nazwę Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych, cieszę się, że istnieje miejsce na tego typu działalność, która nie jest komercyjna ani biznesowa. Zaczynając od profesora Józefa Modelskiego, który aktywnie działa i zachęca

firmy do udziału w tym przedsięwzięciu, osoby z uczelni go wspierające, po firmy, które bezinteresownie wspierają młode pokolenie.

Fundację tworzą ludzie, ponieważ poszczególne firmy są reprezentowane przez osoby, które pomimo wielu obowiązków znajdują czas na dodatkowe zajęcia, co w obecnych czasach jest rzadkością. Gdy w 2015 roku otrzymałem propozycję dołączenia do Fundacji, nie miałem żadnych wątpliwości, że ZTE Poland powinno również włączyć się we wspieranie studentów mojego byłego wydziału. Jestem dumny, że przez 8 lat firma ZTE brała w tym aktywny udział.

Życzę Fundacji kolejnych lat owocnej działalności i dalszych sukcesów we wspieraniu rozwoju radiokomunikacji i technik multimedialnych!

Prof. Piotr Samczyński

Politechnika Warszawska, profesor na Wydziale Elektroniki i Techniki Informatycznych. Prezes Zarządu XY-Sensing Sp. z o.o. Stypendysta Fundacji w latach 2004-2005, zdobył pierwszą nagrodę w konkursie prac doktorskich w roku 2011.

Istotnym wsparciem w prowadzenie badań w ramach studiów inżynierskich i magisterskich było stypendium Fundacji, dzięki któremu mogłem całą energię poświęcić edukacji i rozwijaniu moich zainteresowań zawodowych

Aktywność naukową rozpocząłem podczas studiów inżynierskich na Wydziale Elektroniki i Techniki Informatycznych (WEiTI) Politechniki Warszawskiej, włączając się w 2003 roku w działania Koła Naukowego Radiolokacji i Cyfrowego Przetwarzania Sygnałów przy Instytucie Systemów Elektronicznych PW, a głównym obszarem moich zainteresowań badawczych było cyfrowe przetwarzanie sygnałów radiolokacyjnych.

Wyniki rozpoczętych w 2003 roku prac nad algorytmami przetwarzania sygnałów radarowych uzyskanych w trybie syntetycznej apertury zostały zawarte w pracy inżynierskiej pt.: „Metody poprawy jakości obrazów uzyskiwanych w technice SAR” i pracy magisterskiej pt.: „Przetwarzanie sygnałów radiolokacyjnych w trybie Autofocus Map Drift i Multilook”, które obroniłem z wyróżnieniem odpowiednio w roku 2004 i 2005.

Badania prowadzone w trakcie studiów inżynierskich i magisterskich okazały się na tyle interesujące, że ich rezultaty zostały także zaprezentowane w kilku artykułach na konferencjach międzynarodowych oraz w artykule w czasopiśmie z listy filadelfijskiej. Istotnym wsparciem w prowadzeniu badań w ramach studiów inżynierskich i magisterskich było stypendium Fundacji, dzięki któremu mogłem całą energię poświęcić edukacji i rozwijaniu moich zainteresowań zawodowych związanych z badaniami w tematyce radiolokacji i cyfrowego przetwarzania sygnałów. Działalność naukową kontynuowałem, podejmując w 2005 r. studia doktoranckie na Wydziale Elektroniki i Techniki Informatycznych PW. Podczas tych studiów byłem zaangażowany w szereg projektów badawczych prowadzonych w Instytucie Systemów Elektronicznych PW.

W trakcie studiów doktoranckich podjąłem pracę jako asystent naukowy w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji S.A. (obecnie PIT-RADWAR S.A.) gdzie w latach 2005–2010 byłem zatrudniony odpowiednio na stanowisku: informatyka, głównego projektanta ds. Oprogramowania Systemów Lotniczych i kierownika Zakładu Obróbki Sygnału Radiolokacyjnego. W tym okresie

uczestniczyłem w wielu pracach badawczo-wdrożeniowych, w tym m.in. w pełnym cyklu badawczo-wdrożeniowym (od etapu prototypu do powstania serii produkcyjnej) pierwszego polskiego radaru z funkcją syntetycznej apertury służącą do zobrazowania powierzchni Ziemi. W roku 2010 zakończyłem studia doktoranckie, broniąc z wyróżnieniem rozprawę doktorską pt.: „Koherentna parametryczna technika autoogniskowania obrazów radarowych z syntetyczną aperturą”. W tym samym roku podjąłem pracę w Instytucie Systemów Elektronicznych PW na stanowisku adiunkta. Za rozprawę doktorską otrzymałem pierwszą nagrodę w ogólnopolskim konkursie za najlepszą pracę doktorską z dziedziny radiokomunikacji i technik multimedialnych pt. „Koherentna parametryczna technika autoogniskowania obrazów radarowych z syntetyczną aperturą”, przyznaną przez Fundację Radiokomunikacji i Techniki Multimedialnych.

Jako laureat zostałem zaproszony do opublikowania autorskiego artykułu z wyniku tych prac w czasopiśmie krajowym. Nagroda przyznana przez Fundację dodała mi istotnej motywacji do dalszych badań, które kontynuuję do dziś na Politechnice Warszawskiej w dyscyplinie naukowej informatyki technicznej i telekomunikacji. W latach 2010-2024 podczas mojej pracy naukowej na Politechnice Warszawskiej, wielu moich dyplomantów i doktorantów było stypendystami i laureatami nagród Fundacji. Z rozmów z młodszymi kolegami wiem, że Fundacja przyczyniła się znacząco do rozwoju ich kariery zawodowej i była istotnym wsparciem, które pozwoliło skoncentrować się w głównej mierze na prowadzonych badaniach, które wielokrotnie dostrzegane i nagradzane były też na świecie.

**idea pomocy,
a w szczególności
odpowiedzialności
za przyszłość i naukę, ze
strony prywatnego biznesu
wymaga pewnego
rodzaju buntu
przeciwko regułom
rynku**

Agnieszka Slosarska

Prezes ATDI Sp. z o.o., niezależny ekspert od mediów przy UNESCO.
Wiceprezes Rady Fundacji.

Korzystając z życzliwości artysty i profesora paryskiej Sorbony Yanna Tomy, postanowiliśmy poddać się magii performingu artystycznego, rozpoczynając tym brawurowym dla nas poniekąd gestem oficjalne przygotowania do obchodów 25-lecia powstania Fundacji. Zachowując oczywiście niezbędną margines bezpieczeństwa wobec powagi firm stowarzyszonych i indywidualnych dróg kariery. Zdjęcia z sesji odkryją Państwo w poświęconym jej katalogu, a tutaj pozwalam sobie podzielić się krótką refleksją.

Udało nam się ujawnić, wyzwolić i oddać w ręce fotografii eksperymentalnej *flux radiants*, wizualizację naszej energii promocji młodych talentów naukowych z dziedziny telekomunikacji i nauk multimedialnych!

Zadziwiająca!? Czy to takie dziwne, że od 25 lat działa, z coraz większym rozmachem, Fundacja wspierająca i nagradzająca pracę naukową już kolejnych pokoleń studentów i doktorantów? Czy tak trudno uwierzyć, że przez te lata, dzięki zebranych środkom, udało się wyposażyć laboratoria, zorganizować seminaria, przeprowadzić ambitne konkursy? Czy to możliwe, że zabiegani szefowie firm znaleźli czas na spojrzenie w stronę nauki, a naukowcy cierpliwość na przeczytanie i ocenę kolejnych prac, a wszyscy czerpali nieukrywaną satysfakcję?

Zadziwiający jest na pewno fakt, że realne, finansowe, społeczne i emocjonalne zaangażowanie naszej grupy naukowo-biznesowej zostało uchwycone w łączących nas symbolicznie falach świetlnych wymyślonych w dobie surrealizmu, jak przez przypadek narodzonego w 1924 roku. Hermetyczna z pozoru pracowitość i zawziętość w szukaniu naukowej reguły rządzącej materią, nie jest jak widać wcale tak daleka od szaleńczego poszukiwania wolności i prawdy w sztuce.

Odwagę się nawet pogodzić te, na pierwszy rzut oka, nieskazitelnie odmienne postawy: stowarzyszenia poświęconemu naukom ścisłym kontra sztuka surrealizmu odrzucająca kategorycznie rygor rozumu, akademizm

i logikę myślenia. Przecież idea pomocy, a w szczególności odpowiedzialności za przyszłość i naukę, ze strony prywatnego biznesu wymaga pewnego rodzaju buntu przeciwko regułom rynku i zabieganej codzienności. Wymaga zdolności zgrania marzeń i rzeczywistości... Wymaga określonej intencji.

Zgadzam się, że jest w tym odrobina przekory, ale już za czasów Arystotelesa nauka polegała na „przechodzeniu z jednego zdziwienia w drugie”. To drugie już wytłumaczyłam, pora na retrospektywę i powrót do początku:

Prawie dziesięć lat temu na KKRRiT, przysiadł się do mnie elegancki Pan i zagaił coś w stylu: „Jak to się dzieje, że jeszcze się nie znamy? Józef Moderski. A Pani ponoć rządzi teraz jakąś francuską firmą telekomunikacyjną w Polsce? A ja jestem z Politechniki Warszawskiej i tam robię różne ciekawe rzeczy, może o tym porozmawiamy przy okazji?”

Dzisiaj przesyłam odpowiedź: „Jak to dobrze się dzieje, że się znamy. Dzięki naszemu spotkaniu mam zaszczyt wejść na jedną z najciekawszych i szlachetnych ścieżek w życiu profesjonalnym menadżera: wspierania ambitnej kadry uniwersyteckiej, gwarancji uczestnictwa biznesu w życiu naukowym, odkrycia nietuzinkowych osób, otwartych i zaangażowanych społecznie. Obiecuję z oddaniem admiirować Państwa talenty w naukach ścisłych i... dokładać z upojną upartością humanisty drobinę artystycznego zdziwienia. Ponoć, przywołując Willa Duranta, wszelka nauka zaczyna się od filozofii i kończy się sztuką.

Finansowanie przez Fundację działalności naukowej młodych i zdolnych studentów i doktorantów stanowi wspaniałą pomoc w rozwoju ich kariery, a liczby stypendystów mówią same za siebie!

Kajetana Snopek

Politechnika Warszawska,
profesor na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych.
Sekretarz Rady Fundacji (2015-2021), Przewodnicząca Komisji Konkursowej ds. Stypendiów.

Z Fundacją Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych związana byłam od początku jej istnienia. Można powiedzieć, że na każdym etapie mojego życia zawodowego zawsze gdzieś pojawiała się Fundacja.

Na przestrzeni lat miałam okazję poznać działalność Fundacji zarówno jako beneficjentka, jak i od strony organizacyjnej, czyli „od środka”. Przez wiele lat pełniłam funkcję Sekretarza Rady Fundacji, a ostatnio jestem przewodniczącą Komisji Stypendialnej.

W 2010 roku wspólnie z prof. Jackiem Wojciechowskim wydaliśmy podręcznik akademicki pt. „Sygnały i systemy – zbiór zadań”, a udzielone nam wsparcie finansowe okazało się bardzo cenne. Z książki tej (drugie wydanie w 2020 roku) korzystają z powodzeniem kolejne roczniki studentów. Gdy w roku 2013 finalizowałam przygotowanie mojej monografii habilitacyjnej pt. „Studies on complex and hypercomplex analytic signals”, ponownie skorzystałam ze stypendium Fundacji. Jako stypendystka miałam również przyjemność wygłoszenia referatu na XV Seminarium z cyklu Radiokomunikacja i Techniki Multimedialne.

Przewodnicząc Komisji Konkursowej ds. Stypendiów mam szansę oceniać i popierać aplikacje wielu bardzo uzdolnionych studentów i doktorantów. Jestem też zapraszana do prowadzenia wybranych sesji na corocznym Seminarium Stypendystów i muszę podkreślić, że poziom prezentowanych referatów jest naprawdę wysoki.

Należy pamiętać, że Fundacja Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych organizuje co rok ogólnopolski konkurs na najlepszą pracę doktorską, a uroczyste ogłoszenie laureatów i finalistów oraz wręczenie nagród pieniężnych odbywa się na najważniejszej w środowisku Konferencji Radiokomunikacji i Teleinformatyki. Bardzo miłym akcentem tej konferencji jest również Konkurs Młodych Autorów, w którym nagrody także pochodzą od Fundacji.

Finansowanie przez Fundację działalności naukowej młodych i zdolnych studentów i doktorantów stanowi wspaniałą pomoc w rozwoju ich kariery, a liczby stypendystów mówią same za siebie! Również i moi podopieczni byli w przeszłości beneficjentami Fundacji, za co bardzo w tym miejscu dziękuję.

Zdobyte doświadczenie, jako byłej stypendystki Fundacji i osoby zaangażowanej w jej działalność, pozwala mi spojrzeć na wszystko z szerszej perspektywy. Pozostaję niezmiennie pod wrażeniem tego, jak przez 25 lat swojego istnienia Fundacja rozwinięła się i okrzepła. Mimo wielu zawirowań w kraju i na świecie nadal przyciąga do siebie nowe firmy. I choć niektóre odchodzą, to Fundacja trwa i działa solidnie. Uważam, że pomysł jej utworzenia był naprawdę znakomity! Życzę dalszych sukcesów na kolejne lata!

**Dzięki temu stypendium
zyskałem dodatkowe
40 godzin tygodniowo przez
cały rok, które mogłem
przeznaczyć na dokończenie
badań i napisanie rozprawy
doktorskiej**

Marcin Stolarski

Polski inżynier kosmiczny, Senior RF Engineer w Rocket Lab (Auckland, NZ).
Otrzymał stypendium doktoranckie 2007/2008.

Bycie freakiem na punkcie kosmosu i telekomunikacji, regularnym studentem, a jednocześnie osobą, która sama się utrzymuje, nie jest proste. Przez całe studia pracowałem jako informatyk w dziale IT, poświęcając na to 8 godzin dziennie. Po pracy kolejne 4-6 godzin spędzałem na studiach wieczorowych, aby zdobyć tytuł inżyniera, a następnie magistra. Studia doktoranckie realizowałem w trybie dziennym (nie było wersji wieczorowej), jednocześnie cały czas pracując na pełny etat.

Dodatkowo angażowałem się w działalność w Studenckim Kole Inżynierii Kosmicznej, realizując kosmiczne projekty takie jak PW-Sat czy YES2 oraz uczestnicząc w konferencjach naukowych i warsztatach organizowanych przez Europejską Agencję Kosmiczną.

Nie należy zapominać, że w tym czasie mieszkałem z narzeczoną w małej kawalerce, która w trakcie studiów doktoranckich stała się naszym wspólnym mieszkaniem, a moja narzeczona – moją żoną. Na rok przed ukończeniem studiów doktoranckich otrzymałem stypendium Fundacji WRRiTM, które pozwoliło mi zrezygnować z pracy w IT. Dzięki temu stypendium zyskałem dodatkowe 40 godzin tygodniowo przez cały rok, które mogłem przeznaczyć na dokończenie badań i napisanie rozprawy doktorskiej.

Gdy rozprawa była już niemal gotowa, otrzymałem ofertę pracy w Centrum Badań Kosmicznych PAN, gdzie pełniłem kierownicze role przy systemach radiowych w projektach takich jak satelity BRITE-PL. W trakcie pracy w CBK PAN założyłem także kanał na YouTube, aby dokumentować historię powstawania tych oraz kolejnych polskich satelitów. Następnie przenieśliśmy się do firmy Creotech Instruments, gdzie stworzyłem zespół inżynierów kosmicznych odpowiedzialnych za zaprojektowanie platformy satelitarnej HyperSat. Platforma ta już teraz staje się podstawą kolejnych polskich satelitów.

Kolejnym krokiem w mojej karierze było zdobycie pracy w firmie Rocket Lab (drugiej prywatnej kosmicznej firmy po SpaceX) i przeniesienie się do Nowej Zelandii. W nowej firmie zajmuję się projektowaniem systemów radiowych wykorzystywanych w satelitach oraz raketach budowanych przez Rocket Lab. Niektóre z tych systemów noszą polskie nazwy, takie jak „Bocian”. Jednocześnie doradzam polskim firmom w kwestiach związanych z realizacją projektów kosmicznych, z których część stała się stałymi dostawcami komponentów kosmicznych dla Rocket Lab.

Bez wsparcia Fundacji WRRiTM możliwe, że nie ukończyłbym doktoratu, nie powstałyby liczne projekty studenckie w Studenckim Kole Inżynierii Kosmicznej, nie wspierałbym projektu BRITE-PL, nie powstałaby platforma HyperSat, a polskie firmy nie współpracowałyby z Rocket Lab. Gdyby nie uśmiech Pani Ani Czarneckiej i jej pytanie: „Jak możemy pomóc, panie Marcinie?” oraz zainteresowanie Profesora Modelskiego tym, co dzieje się w Studenckim Kole Inżynierii Kosmicznej, nie osiągnąłbym tego wszystkiego. Bardzo serdecznie za to dziękuję.

Anna Streżyńska

Główny Doradca Strategiczny KIGEiT,
Przewodnicząca Komitetu Technologii Kwantowych
Krajowej Izby Gospodarczej, była Minister Cyfryzacji
i Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

**Takie partnerstwa są
kluczowe w budowaniu
silnej pozycji naszego
kraju na rynku
międzynarodowym**

Z okazji 25-lecia istnienia Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych pragnę złożyć Państwu serdeczne gratulacje i wyrazy uznania. To niecodzienny jubileusz, który stanowi doskonałą okazję do refleksji nad dorobkiem i znaczeniem Państwa działalności dla rozwoju nauki, młodych naukowców oraz całego sektora nowoczesnych technologii.

Fundacje takie jak Państwa odgrywają kluczową rolę w wspieraniu młodych naukowców oraz rozwoju nowych technologii, które kształtują przyszłość wielu branż. W erze dynamicznych przemian technologicznych, gdzie tempo rozwoju innowacji jest zawrotne, inwestycje w edukację i badania stają się fundamentem przyszłego sukcesu państwa i społeczeństwa. Państwa Fundacja przez ćwierć wieku stanowiła filar tego procesu, przyczyniając się do podnoszenia standardów polskiej nauki oraz promowania polskich osiągnięć na arenie międzynarodowej.

Dzięki takim inicjatywom, jak organizowanie szkoleń, seminariów, konferencji oraz finansowanie prac naukowo-badawczych, Państwa Fundacja nie tylko wspiera rozwój talentów, ale także umożliwia współpracę między sektorem nauki a biznesem. Ta współpraca jest kluczowa dla efektywnego wdrażania innowacji i zwiększania konkurencyjności krajowych przedsiębiorstw na rynku globalnym. Biznes, który stoi za Fundacją jako fundator, doskonale rozumie, że inwestowanie w badania naukowe i młode talenty jest inwestycją w przyszłość. Przemysł technologiczny nie rozwija się w izolacji – potrzebuje solidnej podstawy naukowej, a Państwa Fundacja łączy te dwa światy, stając się katalizatorem postępu technologicznego.

Warto podkreślić również, jak istotne jest, aby takie organizacje mogły działać przez długie lata. Konsekwentne wspieranie nauki to proces długofalowy, który przynosi efekty dopiero po latach pracy i zaangażowania.

Nie tak dawno miałam okazję uczestniczyć w jednym z seminariów organizowanych przez biznes i Fundację. Regularność takich przedsięwzięć jest bardzo ważna

dla przepływu informacji między biznesem, jego pragmatycznym zapotrzebowaniem na wiedzę i rozwiązania, a młodzieżą akademicką, wśród której są nie tylko wielkie talenty i wybitne jednostki, ale i rzetelni „rzemieślnicy”, tak bardzo potrzebni biznesowi.

Polityka państwa coraz bardziej sprzyja współpracy między nauką a biznesem, jednak to właśnie inicjatywy takie jak Państwa Fundacja mogą wypełniać lukę między teorią a praktyką. Gdy fundatorami są przedsiębiorstwa, nauka zyskuje realne zaplecze finansowe oraz wsparcie technologiczne, które umożliwia szybkie wdrażanie wyników badań. Takie partnerstwa są kluczowe w budowaniu silnej pozycji naszego kraju na rynku międzynarodowym. Polska dzięki wsparciu instytucji takich jak Państwa, ma szansę zająć wyższą pozycję na mapie innowacyjnych technologii i stawić czoła międzynarodowej konkurencji.

Patrząc w przyszłość, nie sposób nie docenić roli, jaką Państwa Fundacja odegra w dalszym rozwoju polskiej nauki i technologii. Wspieranie kolejnych pokoleń naukowców, stwarzanie warunków do rozwoju innowacji i promowanie polskich osiągnięć na arenie międzynarodowej to działania, które będą miały kluczowe znaczenie dla przyszłości naszego kraju. W świecie, gdzie technologie takie jak sztuczna inteligencja, telekomunikacja 5G czy nowoczesne multimedia stają się fundamentem globalnej gospodarki, inicjatywy wspierające naukę i współpracę z biznesem będą kluczem do sukcesu.

Gratuluje Państwu dotychczasowych osiągnięć i życzę kolejnych lat pełnych sukcesów, na które z niecierpliwością oczekuję.

Rafał Szumny

Manager i ekspert w dużych firmach technologicznych, m.in. T-Mobile, Grupa Cyfrowy Polsat, HPE/DXC Technology, PKO BP. Otrzymał stypendium doktoranckie 2006/2007.

Praca w laboratoriach dobrze wyposażonych (m.in. dzięki Fundacji) umożliwiła realizację wielu zaawansowanych badań

Fundacja Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych rozpoczęła działalność w styczniu 2000 roku. Były to lata, kiedy telefonia komórkowa w Polsce wkraczała w szybkim tempie w nasze życie (pierwsze sieci komórkowe powstały w Polsce w latach 90.), oraz kiedy przygotowywano się do wdrożenia przełomowej technologii telewizji i radia cyfrowego (pierwsze regularnie działające nadajniki telewizji cyfrowej w Polsce uruchomiono we wrześniu 2010 r.).

Duże zainteresowanie tematem radiokomunikacji cyfrowej pojawiło się nie tylko od strony konsumenckiej, ale także od strony technologicznej i naukowej.

Całość zagadnień – realizowanych wówczas na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych, a w szczególności w Instytucie Radiokomunikacji (kierowanym przez prof. Modelskiego) na zajęciach i laboratoriach prowadzonych m.in. przez dr. J. Cichockiego, dr. J. Kołakowskiego, dr. K. Kurka, prof. E. Yashchishyna – sprawiała, że jako student tego Wydziału miałem szansę zetknąć się z rozwijającą się technologią w praktyce. Laboratoria wyposażone m.in. w aparaturę przekazaną przez Fundację umożliwiały na przykład uruchomienie na posiadanym sprzęcie niekomercyjnej, lokalnej stacji GSM, wykonanie profesjonalnych pomiarów radiokomunikacyjnych czy realizację prac badawczych.

Po ukończeniu studiów miałem przyjemność kontynuować udział w zajęciach i projektach już jako prowadzący laboratoria dla studentów – w ramach studiów doktoranckich.

Możliwości, jakie dało mi zapoznanie się i użycie profesjonalnej radiokomunikacyjnej aparatury laboratoryjnej ułatwiły znacznie realizację kolejnych projektów, w których miałem przyjemność brać udział podczas studiów doktoranckich, m.in. Projekt „Proteus” (nowoczesny, zintegrowany system przeznaczony do działań antyterrorystycznych i antykrzysowych, realizowany przez konsorcjum wiodących ośrodków naukowo-badawczych w Polsce), gdzie stworzyłem podsystem cyfrowej komunikacji głosowej do Mobilnego Centrum Dowodzenia, czy projekt

„Resolution” (Reconfigurable Systems for Mobile Local Communication and Positioning) mający na celu opracowanie systemu lokalizacji wysokiej rozdzielczości, realizowany w konsorcjum uczelni i kilku międzynarodowych firm (np. Siemens).

Praca w laboratoriach dobrze wyposażonych (m.in. dzięki Fundacji) umożliwiła realizację wielu zaawansowanych badań, które prezentowane były przeze mnie na konferencjach krajowych i zagranicznych, m.in. na kolejnych Krajowych Konferencjach Radiokomunikacji, Radiofonii i Telewizji – KKRRiT w latach 2003-2007, Międzynarodowej Konferencji Mikrofalowej i Radarowej (MIKON), gdzie w roku 2006 zdobyłem drugą nagrodę European Microwave Association (EuMA) dla młodych naukowców i wyróżnienie w konkursie dla młodych naukowców na MIKON 2008, konferencji IEEE regionu 8 EUROCON w 2005 i 2007 r. czy na IEEE Radio and Wireless Symposium 2008 w Orlando USA.

Dzięki programowi Fundacji wspierania rozwoju naukowego szczególnie uzdolnionych studentów w Politechnice Warszawskiej otrzymałem stypendium na opracowanie rozprawy doktorskiej „Metoda lokalizacji terminali radiowych wewnątrz budynków” (maj 2006 – styczeń 2007), która została obroniona w czerwcu 2008.

Dogłębna znajomość zagadnień z obszaru radiokomunikacji umożliwiła mi także realizację moich planów zawodowych – to łącznie ponad 20 lat w firmach z czołówki branży technologicznej (m.in. T-Mobile, Grupa Cyfrowy Polsat, HPE/DXC Technology, PKO BP) na stanowiskach kierowniczych i eksperckich.

Prof. Piotr Tatjewski

Politechnika Warszawska, prodziekan ds. nauki
na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych w latach 2012-2020.
Członek Komitetu Automatyki i Robotyki PAN.

**W mojej pamięci
utkwili szczególnie
organizowane corocznie
przez Fundację
seminaria poświęcone
podsumowaniu
osiągnięć
stypendystów**

Fundacji Wspierania Rozwoju Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych kibicuję z przyjemnością i satysfakcją od samego początku jej powołania w 1999 roku do chwili obecnej, nie tylko jako wieloletni dyrektor zaprzyjaźnionego instytutu, Instytutu Automatyki i Informatyki Stosowanej, a potem przez dwie kadencje prodziekan do spraw nauki Wydziału Elektroniki i Technik Informatycznych, ale również jako kolega profesora Józefa Modelskiego jeszcze z czasów studenckich.

Zaczynaliśmy studia w tym samym roku, idąc równo przez kolejne semestry. Łączyła nas też chęć aktywności na rzecz środowiska studenckiego w istniejących wówczas organizacjach studenckich.

I tak się złożyło, że znowu w tym samym roku, roku 1996 zostaliśmy na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych dyrektorami instytutów. Obserwując działalność i dokonania profesora Modelskiego uważam, że powołanie i działalność Fundacji należy do najważniejszych spośród jego wielu osiągnięć o charakterze organizacyjnym na polu wspierania i rozwoju nauki. Jest to inicjatywa dlatego tak ważna, że dotyczy wsparcia nauki w Polsce w najczulszym jej punkcie, w obszarze finansowego wspierania rozwoju naukowego młodych kadr, poczynając od szczególnie uzdolnionych studentów, poprzez stypendia doktoranckie, do stypendiów wspomagających tworzenie dorobku habilitacyjnego.

Wparcie finansowe rozwoju młodych badaczy było i jest kluczowe dla pozyskania dla Wydziału i Uczelni młodych kadr w sytuacji od wielu lat chronicznie niskich płac, szczególnie młodych pracowników uczelni i doktorantów. Niskich w konfrontacji z wynagrodzeniami możliwymi do uzyskania w otaczającym uczelnię środowisku rynkowym firm działających w dynamicznie rozwijających się dziedzinach technik komunikacyjnych, informatycznych, medialnych. Przecież chcielibyśmy, aby pracę naukową na Uczelni kontynuowali najlepsi studenci, o których już na studiach zabiegają rekruterzy wielu firm i korporacji. Znakomity pomysł i inicjatywa profesora Modelskiego

polegały na przekonaniu menedżerów, prezesów tych firm, aby nie tylko w interesie rozwoju nauki polskiej, ale również dobrze rozumianym własnym interesie wspomagali rozwój naukowy młodych kadr. Obserwowałem, że przekonywanie to i postępujące tworzenie Fundacji nie było wcale łatwe, ale udało się znakomicie dzięki wizji, umiejętnościom i niespożytej energii inicjatora. Niebagatelną cechą tej inicjatywy było podejście kompleksowe – wsparcie nie tylko ludzi, ale również bazy sprzętowej tam gdzie to konieczne.

W mojej pamięci utkwili szczególnie organizowane corocznie przez Fundację seminaria poświęcone podsumowaniu osiągnięć stypendystów, w których jako prodziekan do spraw nauki miałem przyjemność wielokrotnie uczestniczyć. Seminaria pozwalały na ocenę osiągnięć merytorycznych stypendystów, ich wystąpienia często kończyły się ciekawą dyskusją. Pamiętam też dobrze unikalne w obszarze kontaktów środowisk biznesu i studenckiego seminaria z cyklu „Forum: Wiedza – Praca – Biznes”.

Z okazji 25-lecia Fundacji chciałbym serdecznie pogratulować sukcesów szczególnie jej twórcy i Prezesowi, profesorowi Józefowi Modelskiemu, jak również wszystkim jej uczestnikom i ambasadorom, życząc dalszej aktywnej działalności i kolejnych dokonań we wspieraniu młodych badaczy, a poprzez to polskiej nauki, polskich uczelni i kontaktów na styku biznesu i nauki. Jest to szczególnie cenne w czekających nas latach, kiedy dalszy szybki rozwój polskiej gospodarki nie będzie możliwy bez zwiększania jej innowacyjności.

<https://fundacja.ire.pw.edu.pl/>

Copyright by

Fundacja Wspierania Rozwoju
Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych
Warszawa 2024

Wydawca

Fundacja Wspierania Rozwoju
Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych

ISBN 798-83-97150-2-9

**Opracowanie graficzne,
skład i łamanie**

Jan Liciński

Realizacja

Każdy Format sp. z o.o

**Fundacja Wspierania Rozwoju
Radiokomunikacji i Technik Multimedialnych**

ul. Nowowiejska 15/19

00-665 Warszawa

tel. 22 234 79 10

e-mail: fundacja.wrritm@pw.edu.pl

<https://fundacja.ire.pw.edu.pl>

ISBN 978-83-970150-2-9